

[Poul Westergaard.]

for enhver, der følger prisudviklingen på fast ejendom, at de ikke er gode nok.

De efterfølgende måske lidt kritiske bemærkninger til forslaget skal ikke forstås som nogen afstandtagen, men alene som et forsøg på at belyse problemerne, så det bliver helt klart, hvad det er, man nu overvejer at lave, sådan at vi ikke bagefter uforberedt skal møde spekulanternes kritik gående ud på, at loven ikke virker efter sin hensigt. Det var jo det, vi hørte ved grundstigningsskylden fra de mennesker, som aldrig nogen sinde havde drømt om, at vi skulle have en lov, der levede op til denne hensigt. Vi har jo fra grundstigningsskylden disse bitre erfaringer om, hvad den sorteste reaktion i dette land kan opnå med velvillig bistand fra partier i dette ting, og disse erfaringer synes jeg vi bør lære af.

Min gruppe har principielle betænkeligheder i anledning af, at lovforslaget også omfatter en beskatning af de regulære bygningsværdier; vi synes ikke, det er nogen god idé at genindføre en bygningsbeskatning i Danmark. Men det må erkendes, at med de undtagelsesregler og reguleringsordninger, der er, bliver der ikke tale om nogen voldsom bygningsbeskatning.

Jeg synes, der kan sættes spørgsmålstegn ved, om der bør være denne konjunkturregulering, men det kan man drøfte nærmere. Andre, der sparer op, har jo ikke en sådan sikkerhed, som man her vil give ejendomsjerne.

Men min væsentligste indvending imod forslaget gælder den teknik, man foreslår, og som i princippet er den samme, som man brugte ved grundstigningsskylden. Teknikken er, at man ved vurdering konstaterer en værdistigning ud over det konjunkturregulerede basisbeløb, og den beskatter man så med en sats svarende til Nationalbankens diskonto. Det betyder ikke — og det vil jeg gerne understrege — at man inddrager denne konstaterede værdistigning til fællesskabet; man inddrager et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af afgiften. Men det er en værdiinddragning, der ligger ud over den vurderede handelsværdi. Den vurderede handelsværdi bliver altså et eller andet beløb mindre, end den ellers ville være blevet, hvis en sådan afgift ikke havde eksisteret. Den værdistigning, som konstate-

res ved vurderingen, det er den, man ikke får fat i, men som man altså alligevel afgiftsbelægger. Det er lidt indviklet, men det skal vi vide, for det er jo på det punkt, man i sin tid angreb grundstigningsskylden og sagde: enhver kan se, den virker ikke efter sin hensigt — og her burde vi nok have været bedre forberedt.

Det var jo sådan, at den forliste grundstigningsskyld ifølge den videnskabelige undersøgelse, der er foretaget af den, selv i heldigste fald kun ville have kunnet inddrage omkring 15 pct. af de grundværdistigninger, der fandt sted i dette land. Så selv om det altså vil være nogenlunde det samme, der vil komme til at gøre sig gældende med dette forslag, hvor man også opererer med en procentsats, der er lavere end den faktiske markedsrente, vil vi være med til at gennemføre noget af dette her, selv om det kun er en bid af kagen, vi får fat i; hellere vil vi være med til sammen med de partier, der har erklæret principiel interesse for problemet — socialdemokratiet, de radikale, SF, kommunisterne, og hvem der ellers forstår at det skal løses — i fællesskab at drøfte den helt rigtige løsning.

Vi er altså med på et positivt arbejde for denne sag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der enten principielt eller mere detaljeret har givet udtryk for, at der her er rørt ved noget væsentligt, ved væsentlige problemer, ved spørgsmål, som dette ting ikke kan komme uden om at behandle. Man kan afvise vores forslag, men man kan ikke afvise, at problemerne fortsat eksisterer. Man kan vælge det standpunkt, som jeg ikke synes er så kristent igen, at man siger: det vil vi overhovedet ikke have noget med at gøre, og man kan naturligvis sige som hr. Juul-Madsen fra det konservative folkeparti, at man allerhelst ser, at disse problemer slet ikke diskuteres.

Må jeg have lov til at sige, at det, der var målet med vores forslag, og det er jo gået meget godt ind i debatten, var simpelt hen at finde en form, hvorunder ikke kun lønmodtagerne, men også de, der virkelig ejer formuer, og de, der har værdistigningerne, ikke kan berige sig på, hvad arbejderne må